

Szent Gergely Népfőiskola

Budapest

Darvassi Andrea Kamilla

Zeneiskolai rendezvények kommunikációs fóruma

A Parlando zene tanári folyóirat

a XX.-XXI. század fordulóján

Projekt feladat

Budapest

2016. június 30.

Tartalom

Szerepek pedagógus pályámon	3
Szakmai fórum határokkal	5
Szavakkal a zeneoktatásról	8
A Parlando múltja: nyomtatott szaklap	9
A Parlando jelene: digitalizálás és internet	12
Művész és pedagógus a zenei oktatás szolgálatában	15
Zárszó	18

*"Abban mutatkozik meg műveltségünk,
ahogyan a műveletlenekkel bánunk."*

/Móra Ferenc/

Szerepek pedagógus pályámon

Kommunikációt kezdeményezni velünk született igény. Formába önteni, csiszoltságát tanulni és tanítani – emberiségünk régre visszanyúló folyamata. Önmagunk, embertársaink és gyermekeink képzése élethivatás. Én így fogalmazom meg a pedagógus létem.

Gyakorló zenész vagyok: kórusban énekelek, valamint koncerteken zongorázom. A kottakép alapján csak a szerző elképzeléseit tolmácsolom. Ezáltal beszélek egy „nemzetközi nyelvet”, a zene nyelvét. A hivatásom és a munkám egybecseng: gyermekeket formálok emberré a zene által. Gyakorlatban adom át tudásom a hangszerem mellett, vagy elméleti képzés formájában a szolfézs órákon. Néhány éve ifjúsági ismeretterjesztő előadásokat tartok, melyek során szavakkal beszélek a zenéről. Nemcsak a zeneirodalmat, a zene történetét, de a hangszerismeretet, a hangszerek gyakorlati képzését segítő szakirodalom elsajátításának szükségét éreztem. Kerestem a megfelelő forrást, amelyet a nap bármely szakában fellapozhatok – kézben tartva, vagy akár virtuálisan.

A hangokból felépülő zenei megnyilvánulás mellett a hangokból felépülő szavakkal, és az azokból összeálló mondatokkal történő megnyilvánulás fórumát keresve leltem rá a zenetanárok számára összeállított cikkek halmára. Az A5-ös formátumú nyomtatott újságot lapozgatva, a megsárgult papíron közérthető pedagógiai és pszichológiai eszmefuttatásokra; kedves, olykor tréfás hangulatú visszaemlékezésekre; komoly és precíz konferencia-beszámolókra; a hangszeritanításhoz kapcsolódó tapasztalatok megosztására bukkantam. Könyvtárosként minden nap kezembe vehettem a Parlando lapjait, de munkakört váltva megszűnt számomra az újságok közelsége. Ekkor kezdtem gyűjteni e lapokat.

Nem kerülhettem el a virtuális világháló jelentette közösségi szellemiséget. Feltettem magamban a kérdést: rajtam kívül más zenepedagógusok is keresik ezeket az

újságokat? Létezik egyáltalán a Parlando újság digitális változata? Keresésem sikerrel járt, de csalódtam: a honlapon a régi számok cikkei hiányoznak! Ekkor kerestem meg a főszerkesztőt kérdésemmel: van-e olyan csoport, ahol digitalizálják az újság nyomtatott számait? A válasz nemleges volt. Megszületett döntésem: közkinccsé teszem az 57 évvel ezelőtt megkezdett cikkek sokaságát!

A digitalizálás gyakorlati folyamatát egyedül csinálom, szükségét számtalan esetben megtapasztalom. Szakdolgozathoz, tudományos cikkhez keresnek olyan információt, ami a Parlando egy-egy írásában került kifejtésre. Az írás létezését a honlapon való keresésnek köszönhetően látják, de a digitalizált formátumot nem tudják letölteni. Gyakran kapok megkeresést, mivel az eredeti nyomtatott lapok hozzáféréséről tudok. Fizikális állapotában a saját, vagy egy zenei dokumentumokat gyűjtő közkönyvtár polcain fellelhető.

Szakmai fórum határokkal

A főváros és a vidéki nagyvárosok zeneiskoláiban dolgozó pedagógusok igényelték a szakmai kérdések megvitatását. Készségtárgyat oktatva a személyes tapasztalatok előtérbe kerülnek a pedagógia és pszichológia elméletének alkalmazása mellett. A nyomtatott dokumentumok korában e tapasztalatok megfogalmazásakor legfőbb célként működött az időszerűség és a maradandóság. Az újabb kutatási eredmények publikálása lassabban zajlott, hiszen a Parlando számainak megjelenése negyedéves-féléves időközönként történt.

Az újság kezdeti időszakában a különféle munkacsoportok az oktatás kereteinek kialakításáról tárgyaltak. A jogszabályok behatárolták a tananyag tartalmát, a tanórák minőségét, a zenepedagógusok szakmai felkészültségét. A munkacsoportok felterjesztéseinek koordinálását a nevelésügyi kongresszusok, mint a legmagasabb szintű szakmai fórum biztosította, évenkénti gyakorisággal. Az itt elhangzott előadások, beszámolók egységesítették a zeneoktatás fejlődését. A párbeszéd még gyerekcipőben járt: az egyénre és tehetségre szabott, differenciált zeneoktatás helyett az egységesítés dominált. Az építő kritikák, a hangszeres és elméleti tanárok napi munkájára épülő tapasztalatok kimondatlanok maradtak.

A zeneiskolai tanárok mindennapos munkája igencsak más arculatú, mint a diploma megszerzésekor a tanítási gyakorlatok során megtapasztalták. Zenepedagógus végzettség feltételeként minden egyes hangszer oktató a saját hangszerén való jártasság legmagasabb fokáról ad számot egy majdnem 60 perces koncerten. Az erre való felkészülés mellett hospitáláson, óralátogatáson veszünk részt, és a pedagógiai gyakorlathoz való érzékről egy mintatanítás során adunk számot. Friss diplomásként bekerülve szembesülünk a pályánk szépségével, mely egyben a legnagyobb kihívás: a zeneiskolába bekerült növendékek készsége, amiből képességet csiszolunk – eltér attól, mint amit a tanárrá válás folyamatában ideálisként megkaptunk.

Az előadóművész a zenéről kommunikál, amikor hangszerén játszik. Zenepedagógusként is zenéről kommunikál, ám a cél nem saját maga önképzése, hanem a gyermek fejlesztése, tehetségének gondozása, a zene iránti érdeklődés növelése, a

hangszer megszólaltatása iránti lelkesedés fenntartása. A folyamat összetett, buktatókkal és kihívásokkal teli.

Elsőként darabot választ a gyermek képességeihez mérten, szeretettel vezetve betanítja azt, lelki tréningen felkészíti a növendékét a fellépéssel járó izgalmak levezetésére. A tanóra végeztével elemez, a további lépéseket stratégiai sorrendbe állítja. Ezen közben kevés idő marad a saját hangszeren való jártasság karbantartására: próbákra, koncertezésre, zenehallgatásra.

Magamon is tapasztalom: kalandvágyam megtart a zenepedagógusi pályán, de szükséges keresni azokat az önkifejezési lehetőségeket, melyek a sikerélményt biztosítják, és az így keletkező pozitív energiát visszafordíthatom a tanításomba, ezzel elkerülve a szakmai kiégést.

Szigetszentmiklóson található jelenlegi munkahelyem, az Ádám Jenő Zeneiskola AMI. Néhány éve kerültem a tantestületbe, mely befogadott. Őszinte figyelemmel dolgozunk egymás mellett, egymást segítve. Számos rendezvény szervezése, lebonyolítása van mögöttünk, ami a zeneiskolai házirend szerint kötelező. Ha kötelező, akkor véghezvitt, mely elvégezhető személyes indíttatás nélkül is?!

Azonban vannak olyan rendezvényeink is, amely a település művészeti általános iskolájába, valamint egyéb oktatási intézményébe járó tanulókhöz és családjuk szól. A zeneiskolának helyt adó épület közös a művészeti intézménnyel, ennek a lehetőségnek a kihasználása még gyerekcipőben jár, ám a zeneiskola életéről a külvilág felé bemutatkozó rendezvények szolgálják a továbblépést. A művelődési ház távolabb, a település központjában helyezkedik el – oda is elviszünk az ifjúságot megszólító zenei előadásokat, koncerteket.

Zeneművészként, zenét tanuló növendékként kettős a célunk: önmagunk szórakoztatásán túl a laikusok szép iránti igényét fejleszteni, a klasszikus zene léleképítő pillanatait előadónak és befogadónak közösen átélni. Éppen ezért egy-egy ilyen projekt témájához a könnyű megérthetőség az útmutató: a mostani divatot követve egy-egy zeneszerző kerek évfordulója, a zeneoktatás kulisszatitkai, országon belüli és kívüli zeneiskolák bemutatkozása.

Egy-egy előadás az ötlet felvetésével kezdődik, melyet követ a kollégákkal való egyeztetés, szinkronizálás: melyik növendék vonható be egy, a zeneiskolát reprezentáló rendezvényen való fellépésbe? Majd a koncepcióhoz zenedarabokat válogatunk, szem előtt tartva a növendékek képességeit. A koncerten audiovizuális felvételeket készítünk, melyek a zeneiskola archívumában később megtekinthetők.

Siker önmagában, amikor az előadás végén felhangzik a tetszést nyilvánító taps. A szűk hallgatóság részéről ez pillanatnyi benyomás. Kevés ember elismerése, hamar elillan. Tágítani az elismerés kereteit csak a befogadók számának növelésével lehet. Ezért szorgalmazom magam és a kollégáim számára is a klasszikus zenei szakma fórumát, a Parlando gyakori lapozgatását. A zenetanárokhoz és zenetanárokról szóló szaklap újságcikkeken keresztül publikálja az ország zeneiskolaiban folyó munka hétköznapijait, szakmai színvonalát fejlesztő versenyeredményeit, a gyakorlati oktatás tudományos eredményeire épülő korszerűbb zenepedagógiát.

Szavakkal a zeneoktatásról

Mivel a zenepedagógusok különböző helyszíneken – egy központi épület mellett a településen belül a közeli általános iskolák termeiben, vagy a településen kívül létesített tagozatok épületeiben – dolgoznak, így a személyes eszmecsere lehetősége korlátolt. Ez már az előző században is érzékeny pontja volt a zenepedagógus társadalomnak. Kipattant egy szikra: legyen a zenetanárok számára egy szakmai lap, ami bizonyos időközönként jelentkezve az aktuális kérdéseket felveti, a mindennapi zeneoktatási feladatokat számba veszi, beszámol a zenei versenyek sikereiről. Követi a jogszabályok változását. Gondolatébresztőként cikkeket közöl a szükséges reformokról. Hangot ad a tartalmi változások igényének. A lap célját az első szám Beköszöntő soraiban fogalmazta meg.

1. Sz. PARLANDO

1959.

A FŐVÁROSI ZENEISKOLA SZERVEZET

1. évf. HIRADÓJA 1. sz.

Beköszöntő

Régóta nélkülözött segédeszközünk zenepedagógiai harcainkban a zenepedagógiai folyóirat. Fővárosi viszonylatban ezt a hiányt igyekszik szerény eszközökkel pótolni a „Parlando”.

Célja: a zenetanárok tájékoztatása zenepedagógiai, zenepolitikai kérdésekről, zenepedagógiai viták kezdeményezése és segítése, az egész intézmény és az egyes tanárokat érintő legégetőbb kérdések megvitatása, zenepedagógiai és intézményi hírek közlése.

A lap címe: „Parlando” arra kíván utalni, hogy a felvetődő problémák a kartársak nyilvánossága előtt, a pro és kontra vélemények meghallgatásával és közlésével kerüljenek megvitatásra.

Bátran kívánunk szólni fontos, sőt „kényes” kérdésekről is, s nem kis mértékben szerepet vállalni abban a permanens, zenekultúránk fejlődése szempontjából kellőképpen nem is értékelhető folyamatban, amit a zenepedagógusok, a zenei nevelők nevelésének hívunk. Közhely, hogy a pedagógusoknak elsőrendű kötelessége szocialista emberek nevelése, s hogy ehhez elsősorban az kell, hogy maga a pedagógus gondolkodásmódja, magatartása ne nélkülözze a szocialista jellem ismérveit. Azt hiszem, nem kell bővebben fejtegetnünk, hogy mennyire fontos ez a zenepedagógiában is, és hogy milyen rengeteg itt a tennivaló.

Bízunk abban, hogy eddigi eredményeinket a „Parlando” segítségével fokozni tudjuk, bízunk abban, hogy zenepedagógus kartársaink a „Parlando” törekvéseit magukénak érzik és minden erejükkel, pedagógus szívük minden melegével segítik.¹

A Parlando múltja: nyomtatott szaklap

A zenei világ megismerésének igénye, a klasszikus zene hangszereit oktatók szűkebb és tágabb közössége szakmai fórumként a nyomtatott sajtót választotta.

A XX. század közepén létesített zenetanári szaklap szerkesztőbizottsága olyan címet keresett, mely elemi módon rátapint a lap céljára. Egy zenei műszóra esett választásuk: PARLANDO. Ezen zenei műszó jelentése: elbeszélve.

Zenetanárok készítették a lapot. A mesterlap sokszorosítása a zeneiskolai környezetben megtalálható egyetlen lehetőséggel, a stencilezés² módszerével történt. A nyitólap sikere felbátorította a szerkesztőséget. Ötleteket kértek be rovatok és témák tekintetében a kollégáktól. Kialakult egy ritmus a lapzárta és a sokszorosítás között.

Szatmári László, az alapító felelős szerkesztő elmondása szerint a hőskorban egy lap előállítására 100 munkaóra körül mozgott. Egyre nagyobb igény jelentkezett a nyomtatott lap megvásárlására, ezért áttértek a síknyomású nyomdai eljárásra. Kezdetben a Zeneműkiadó, majd a Népszava nyomdájában készült, a Magyar Posta

¹ Parlando. In: <http://www.parlando.hu/1959/Bekoszont591.htm>

² Mimeográfia= írássokszorosítás. Nyomdászait Encziklopédia. In: <http://mek.niif.hu/08900/08993/pdf/08993.pdf>

terjesztette. Ez a nyomtatott folyóirat havi gyakorisággal jelent meg az 1989.-1990. közötti időszakban. Később ez változott: évi hat szám lett, tehát kéthavonta jelentkezett.

Tekintsük meg az induló lap „impreszumát”!

Alapítás: 1959.

Alapító: Szatmári László

Szerkesztőbizottság:

- főszerkesztő: Szatmári László
- Irsai Vera
- Dobszay László
- Till Ottó
- Péter Miklós

A cikkeket - a dramaturgokhoz hasonlóan - a körzeti zeneiskolákból választott stáb írta. A cikkírók mindegyike zenetanárként dolgozott, hivatásos riporter nem volt köztük.

Az újság finanszírozása két irányból történt. Legnagyobb számú támogatókat az előfizetők köre jelentett, akik az országban létező és működő, szám szerint 700 zeneiskola 10.000 zenetanára közül kerültek ki. Az előfizetők száma 1600 fő volt, ezért ennyi példány került nyomtatásra. Az újság terjedelem: 32 lapról 60 lapra bővült. A megjelenés egyedi formátuma végig megmaradt A/5-s méretben. Az előfizetési díjak a mindenkori reálbérhez alkalmazkodtak:

- a hőskorban 3 Ft
- '60-'70-es években 170 Ft
- '90-es években 250 Ft.

Az előfizetési díjak már nem fedezték a nyomtatási és terjesztési költségeket, ezért újabb bevételi forrást vált szükségessé. Ez az akkor is már jó eladási indexet jelentő reklámtevékenység lett. Az EMB Zeneműkiadó saját kottáinak reklámozásáért állta a nyomtatás költségeit. Emellett az újság hasábjain helyet kapott a más kiadók kottáinak, a HUNGAROTON legfrissebb audiovizuális dokumentumait beharangozó reklám is.

Az előző század '90-es éveire az előfizetők száma lecsökkent 250 főre. Zenepedagógusaink leterheltsége miatt a szaklap olvasása érdektelenné vált. Ez az érdektelenség okozta a nyomtatott változat megszűnését.

A Parlando jelene: digitalizálás és internet

IMPRESSZUM

Alapítás: 1996.

Parlando — a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetének időszaki zenepedagógiai folyóirata.

Alapító felelős szerkesztő: Szatmári László.

Felelős szerkesztő: Zelinka Tamás.

Felelős kiadó: dr. Gyimesi László, az MZTSZ főtktára

Tanácsadó testület:

Avar Judit – ének, dr. Ábrahám Mariann – zongora, Erneyi László – harmonika, Kovácsikné Falvay Judit – gordonka, Romos Zsolt – fafúvó, Szabó Márta – szolfézs, Réger Judit – hegedű, Sztán István – rézfúvó, Tóth Melinda – gitár, a Zenetanárok Társasága tagozatvezetői, továbbá dr. Bodnár Gábor, az ELTE BTK Zenei Tanszék vezetője.

A honlap fejlesztője, karbantartója nem muzsikus, hanem fizikus Zágoni Miklós személyében. A nyomtatott sajtó kereteitől megszabadulva nyílt fórum lett a honlap: a zenepedagógiához kapcsolódóan mindenki írhat. Zömmel zenetanárok, de néhány hivatásos riporter és cikkíró is készít írásokat.

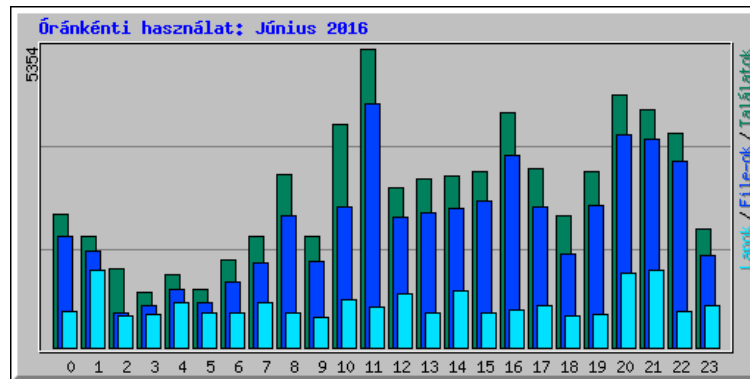
A nyomtatott számokban megjelent cikkek digitalizálása - a honlapon való megjelenéshez - egy fő szempontra épül: több pontról legyen kereshető. Ennek gyakorlati megoldása a kulcsszavakra épülő keresés. Ezért a digitalizálás folyamata körültekintő módszerrel történik. A szkennelés után a lebutított szöveg átfésülése, a helyesírási hibák és a félreolvasott betűk javítása történik. Majd egy egységes formai szerkezetbe kerül a szöveg, és a honlapon WORD háttérrel kerül ki az internetre. A mögöttes WORD forma biztosítja a keresést.

Zeneiskoláink szakmai életéről, az ott folyó oktató-nevelő tevékenységekről szívesen beszámolnak a kollégák. Nagyobb teret kap az egyéni megnyilvánulás, hiszen a XXI. század internetre épülő világában inkább írásban kommunikálunk. A tartalmi

értékek ingadozása a felelősség megnövekedését hozta a Parlando jelenlegi főszerkesztőjének. Alapelve azonban változatlan: legyen a zeneoktatás a középpontban!

Egy kis statisztika³

- letöltött oldalak éves száma meghaladja a 3 milliót
- átlagosan napi 736 látogató 889 oldalt érint (2016. júniusi adat)
- 30.000 regisztrált látogató

Lényegesen egyszerűsödött az újságkészítés folyamata a cikkek elektronikus megjelenésével. 2002 óta a cikk írója digitálisan küldi el produktumát a szerkesztőségnek. A formai kiterjesztés általában PDF, így a cikk linkjére kattintva az írás önállóan megjelenik. Ez nagy segítséget nyújt a letöltéshez. Emellett a szerzői jogok is védve vannak, hiszen ebben a zárt írásban a bejegyzés lehetetlen.

A cikkek időbelisége kétirányú: a számítógép bevonása előtti és utáni korszakra bontható. Az 1959-től nyomtatásban megjelentek digitalizálása a kezdetektől napjainkhoz közeledve folyamatos.

A tartalomban való keresés is két szempontból lehetséges, melyet a cikk megjelenési dátuma, vagy cikk témája generál. A két szempont:

- időrendi archívum
- tematikus archívum

---

³Parlando. In: http://www.parlando.hu/stats/usage_201606.html

A nyomtatott időszakban az előfizetések mellett a hirdetések jelentették az újság bevételét. Ez évente 40.000 Ft körül mozgott. Három, a klasszikus zenét felvállaló társaság ez:

1. a Zeneműkiadó Vállalat, melynek mai jogutódja az Editio Musica Budapest (EMB)
2. a Roland Hangszerüzlet, mely a márkaképviselő hangszerek egyedüli forgalmazója hazánkban
3. a Hungaroton, melynek jogelődje a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat (1951.)

A hirdetések már nem árukat kínálnak, csak a cég logója kerül fel a honlapra.

A nyomtatott sajtó megszűnése az anyagi forrásra is kihatott. A XX.-XXI. század fordulójában finanszírozóként léptek elénk a köz- és magánalapítványok. Kulturális és művészeti lapjaink nagy részének fenntartói, közülük kiemelkedik a Nemzeti Kulturális Alap (NKA).

1996. jelentette a választóvonalat a Parlando nyomtatott és elektronikus megjelenése között. Az ok, mely a szerkesztőséget döntésre kényszerítette: az NKA az egyirányú finanszírozást támogatta. Választhattak a nyomtatott, vagy az elektronikus megjelenés között.

Művész és pedagógus a zenei oktatás szolgálatában

A szakmai fórum nyilvánossága mögött két, zenepedagógusokból álló ernyőszervezet működik. Tagjai elhivatottan és társadalmi munkában tevékenykednek.

1990-ben alakult meg a Zenetanárok Társasága (ZeTa). Demokratikus elvek mentén, a magyar zenepedagógusok érdekvédelmi egyesületeként szerveződtek. Jogelődjük a Magyar Zeneművészek Szakszervezete Országos Zenepedagógus Szakosztálya volt.⁴ Céljai között megjelöli a Parlando szakfolyóirat szerkesztésében való aktív közreműködést.

1990-ben alakult szintén a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége (MZMSZ). Honlapjáról egy kattintással elérhető a Parlando. Az elnöki köszöntőben olvasható a szövetség szakmai fórumra való törekvése. „Honlapunk fórumot jelent a művészetoktatás minden szereplőjének: várja a fiókok mélyén szunnyadó, vagy most születő tanulmányokat, eszmeváltásokat, nyilvánosságot és archívumot biztosít minden szakmai irányzat bemutatkozásához.”⁵

Korábban már írtam, hogy siker önmagában, amikor az előadás végén felhangzik a tetszést nyilvánító taps. Ez pillanatnyi benyomás, hamar elillan. A zenepedagógus sikere tartalmilag átalakul. A tanított növendék koncertje után felhangzó taps valóban siker a tanár számára – de csak átvitt értelemben. Ha beszélnek a sikerről, az hosszabb ideig hat. Szavakba öntött megnyilatkozás a zenéről – ma már elvárás a zenepedagógusoktól, legyen az hallgató vagy már aktív tanár. Szedjük sorba, ki mindenkinek jelent elismerést, hogy publikációja megjelenik!

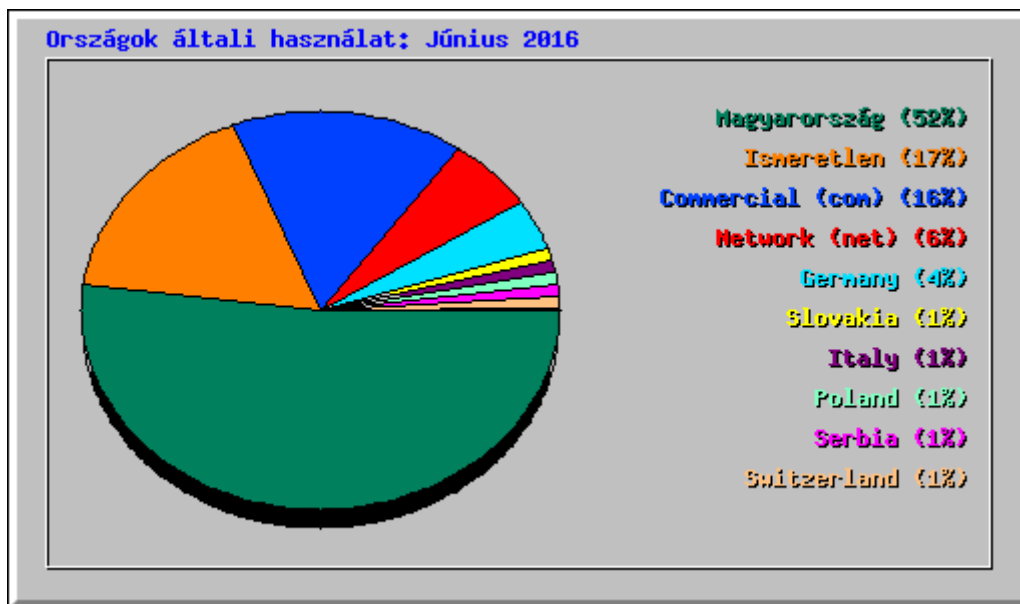
A zenetanári vagy zeneművészi felsőfokú tanulmányok során a hallgatóknak szükséges egy-egy szakterületről elméleti beszámolót tenniük. Az elkészült rövidebb-hosszabb lélegzetű tanulmányok publikálása kötelező, a kollokviumok elengedhetetlen része. A Parlando honlapja teret ad ezen tanulmányok megjelenésére.

⁴ Alapszabály: Zenetanárok Társasága. In: <http://zetahun.jimdo.com/szervezeti-fel%C3%A9p%C3%ADt%C3%A9s/alapszab%C3%A1ly/>

⁵ Ember Csaba: Köszöntő. In: http://www.mzmsz.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=46:koeszoent&catid=1:aktualis&Itemid=7

A tanulmányok lezárása egy összegző tanulmány, a szakdolgozat, melynek készítője adatgyűjtés, összehasonlító tanulmány, beszámoló végett – egyszerűen információért keresi fel a honlapot. Innen követni tudják a választott témájukhoz tartozó tudományterület fejlődését. A Parlando honlapja lehetőséget ad az elkészült szakdolgozatok feltöltésére, ezzel a zenetanárok megismerik a fiatal generációk gondolatait, elképzeléseit a zeneoktatásról.

Nemzetközi nyelvet beszélünk mi, zenészek. A gyakorlati tanítás mellett egy szűkebb csoportunk szavakkal is kommunikál a zenetanítás, a hangszerismeret, a zeneirodalom szakmai kérdéseiben. Az internet felülete lehetőséget ad, hogy időkorlátok nélkül, a nap bármelyik szakában újabb vagy régebbi információkhoz hozzáférhessen a kereső. A nyomtatott sajtó világában, ha valaki nem rendelkezett saját példánnyal, akkor napokat, sőt heteket kellett várjon, míg megszerezte a szükséges adatokat. Íme, egy friss statisztika arról, hogy a közelmúltban mennyien keresték fel a honlapot.⁶

Országunkban az oktatási intézmények alsó fokával egy szinten, de az általános iskolák mellett, különálló intézmény a zeneiskola. A közigazgatási határok szerint

⁶Parlando. In: http://www.parlando.hu/stats/usage_201606.html

osztott, a megyeszékhelyek vagy a nagyobb városok működtetnek zeneiskolát. Budapest 23 kerületében egyenként működik egy-egy.

A tehetséges gyerekek merítése ezen egyszerű okkal magyarázható. Előnye és hátránya van ennek a helyzetnek. A fővárosban egy-egy zeneiskola a hozzá jelentkező gyerekek közül kevésbé válogathat, mint vidéken – ha a beiratkozott létszámot tartani akarja. Vidéken az „egykeség” valamivel kedvezőbb helyzetet jelent.

A fővárosban, ahol kilométerben mérve egymáshoz közel vannak a zeneiskolák, munkájukról, rendezvényeikről szinte szóban adnak hírt egymásnak. A vidéki zeneiskolák értékközvetítő működése bár egy szinten van egy fővárossal, ám kevésbé jut el híradás a szakmai fórumokhoz. – Néhány évtizede változás kezdődött ezen a téren, és úgy vélem: ebben a Parlando zenetanári folyóiratnak nagy szerepe van.

Zárszó

A zenetanárok munkája más, mint az alapszintű általános ismereteket oktató intézmények tanárai. Kisebb létszámú az azonos hangszer oktató tanszak egy vidéki zeneiskolában, mint egy fővárosiban. A napi munkánk során szűkebb lehetőségünk van szakmai eszmecsereére. Két országos verseny vagy területi fesztivál, adott hangszeres zenetanárokhoz szóló kerekasztal beszélgetés vagy szakmai továbbképzés között eltelt idő hosszú lehet, ha azonnali segítség szükséges egy-egy tehetséges vagy egyedi képességű gyermek fejlesztéséhez. A Parlando honlapjának cikkei gyors és naprakész forrás.

Magamon megtapasztalva a fentebb leírtakat vélem, hogy a digitalizálási munkálatokat folytatva a forrás bővülése által könnyebbé válik zenetanár kollégáim érdeklődését felkelteni. Munkahelyemen személyes példát mutatva és a kollégák aktivitását növelve kívánom beépíteni vezetői munkámba azt a lehetőséget, melyet az 57 éve működő és országosan egyedülálló zenetanári folyóirat, a Parlando jelent.